

være muligt at forhøje dem. Vi maae derfor fremfor Alt have vor Opmærksomhed henvendt paa vore Udgifter.

Under denne 3die Behandling har den ærede Finantsminister gjentagende Gange henvendt Opmærksomheden paa, at de Resultater, hvortil vi her ville komme, ikke vare endelige; den ærede Minister har antydet, at Finantsloven endnu havde en længere Vej at gennemgaae, før den blev endelig ophøiet til Lov, og at vi derfor ikke kunne være sikre paa, at de Resultater, vi her vare komne til, vilde blive endelig stadfæstede. Det er vistnok ganske sandt, at vi alene ikke ere Herrer over, hvorledes Finantsloven skal være; det kan tænkes muligt, at den kan undergaae Forandringer paa et senere Stadium; men jeg maa hertil bemærke, at disse Forandringer kun kunne blive virkelige, forsaavidt vi ville give vort Samtykke dertil, og jeg for mit Vedkommende har den Overbeviisning, at Thinget vil fastholde de Resultater, hvortil det, efter en moden og alvorlig Overveielse af alle Forhold, er kommet.

Barfod: Jeg har aldrig spormet enten for en „Heelstat“, eller „Fællesstat“, eller „Samstat“ eller hvad andet underligt Navn man nu vil tillægge den underlige Ting, som man forstaaer derved. Jeg har heller aldrig stolet paa, at en saadan Ting var en Nødvendighed, ikke engang paa, at den var en Mulighed; men, naar jeg altsaa aldrig har stolet derpaa, kan jeg naturligvis saameget mindre gjøre det i nærværende Dilemma, efterat vi have modtaget det holsteenske Udvalgs Betænkning over det holsteenske Forfatningsudkast. Desuagtet kunde jeg naturligvis ansee det for min Pligt og ansee det ogsaa for min Pligt at tage min egen Tro fangen, og saavidt muligt arbejde hen paa, at den Fællesstat, som man nu engang ansee for en Nødvendighed, kunde komme tilveie; men at gaae ind paa Heelstatsanordninger, forinden Heelstaten er der, er mig ikke muligt. Derfor stemte jeg ogsaa i forrige Rigsdagsmøde mod Toldgrændsens Flytning, fordi jeg vel kunde begribe, at Toldgrændsens Flytning kunde fremgaae af Heelstaten, men aldrig kunde begribe, at det kunde være en Forløber for Heelstaten. Derfor skulde jeg ogsaa, hvis jeg

dengang havde havt Sæde paa Rigsdagen, have stemt imod Arvefølge-loven, og derfor maa jeg i dette Dilemma stemme imod den foreliggende Heelstats-Finantelov.

A. Sage: Jeg vilde have udbedet mig den ærede Formands Tilladelse til paa Finantsudvalgets Begne at gjøre en Bemærkning i Anledning af, hvad der er passeret angaaende Fyrpænet mellem den ærede Marineminister og Udvalget, fordi vi have troet, at det var en Gjenstand af en saa overveielende Bigtighed, og som ingen Opsyttelse taalte, at vi enten maatte vælge denne Vej, eller ved en særskilt Beslutning søge at formaae den ærede Minister til i saa Henseende at bestemme en anden Bessendtgjørelsesmaade; men, da jeg ikke seer den ærede Marineminister...

Formanden: Marineministeren er ikke tilstede, og jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand derefter troer at ville have nogen Nytte af sine Bemærkninger.

A. Sage: Nei, og jeg frygter ogsaa for, at det heller ikke vilde være Thinget kjært, at denne Sag forhandlede, uden at den ærede Minister var tilstede.

Formanden: Som jeg bemærkede i det foregaaende Møde, var det usikkert, om Ministerne kunde komme tilstede i dette Møde, paa Grund af at der var ansat et Statsraads-møde til idag. Imidlertid er den ærede Finantsminister kommen tilstede; men han vil formentlig ikke overtage Marineministerens Parti.

A. Sage: Jeg vil altsaa haabe, at det ærede Thing bifalder, at jeg paa Udvalgets Begne ved en senere Leilighed bringer denne Sag paa Bane.

Tiemroth: Den Finantelov, som vi nu ere især med at bevilge, er i flere Henseender meget mærkelig; men den er efter min Mening især mærkelig derved, at den forudsætter Heelstaten som allerede virkelig eksisterende, og at det er den første egentlig Lov, hvorved en saadan Forudsætning virkelig er blevet nødvendig. Jeg veed vel, at Arveloven og Toldloven bleve ansæet som nødvendige foreløbige Betingelser for Heelstaten; men jeg har aldrig kunnet tillægge dem den omfattende Betydning, som Regjeringen i den Henseende har villet give dem. Det forekommer mig nemlig, at to